

MÜJDE (VEYA BAŞKA BİR ŞEKİLDE "İNCİL"), İNAN HERKESİN KURTULUŞU İÇİN TANRI'NIN GÜCÜDÜR

Kutsal Kitap'ta ifade edilen şey budur: Elçi Pavlus bunu Romalılara yazdığı mektupta söylemiştir (Romalılar 1:16).

Sınırlı insan doğamız, Müjde'nin kapsamını ve anlamını ancak kısmen anlamamıza izin verse de, bu kapsam ve anlam İsa Mesih'in kişiliğinde tam olarak sunulmuş (Koloseliler 2:2-3) ve Kutsal Yazılar'da (2. Timoteos 3:15-17) iletilmiştir. Bu nedenle, Tanrı'nın "iman eden herkesin kurtuluşu için" uyguladığı bu "gücünün" bazı temel yönlerini anlamak çok önemlidir.

İNCİL NEDİR?

İncil (Yunanca "Ey-Agghelion", "iyi haber" kelimesinden gelir), Tanrı'nın ebedi durumunun gelişmesinin müjdecisidir. Bu krallıkta günah, ölüm ve hiçbir kötülüğün var olabileceği, mükemmel bir barış ve adaletin olduğu bir gerçekliğin olduğu. Ancak bu müjde, insanlara ciddi bir soru getirmeli: Bu krallıkta sonsuz yaşam ve diriliş elde etmeye layık mıyız?

TANRI'NIN KRALLIĞI İÇİN YETERİNCE DOĞRU OLABİLİR MİYİZ?

Tanrı, halkına bir yasa verdi; bu nedenle, eğer bir kişi kusursuz bir şekilde doğru olmak istiyorsa, Tanrı tarafından vahyedilen bu yasanın tüm emirlerini kusursuz bir şekilde uygulamalıdır. Bu yasa, kutsal yazılarda (özellikle İbranice "Tevrat"ta, İncil'in ilk kitaplarında) yer almaktadır.

Ancak elçi Pavlus açıkça şöyle uyarır:

"Çünkü Yasa'nın gereklerini yerine getirenler lanet altındadır. Çünkü şöyle yazılmıştır: "Yasa kitabında yazılı olan her şeye uymayan, onları yapmayan herkes lanetlidir." Artık hiç kimse Tanrı katında Yasa aracılığıyla aklanmadığı açıktır. Çünkü "Doğru kişi imanla yaşayacaktır." (Galatyalılar 3:10-11)

"Şimdi biliyoruz ki, Kutsal Yasa ne diyorsa, Kutsal Yasa içinde olanlara söylüyor. Öyle ki, her ağız kapansın ve bütün dünya Tanrı'ya hesap versin. Çünkü Kutsal Yasa'nın gereklerini yapmakla hiçbir insan Tanrı katında aklanmayacaktır. Çünkü Kutsal Yasa aracılığıyla günahın bilincine varılır." (Romalılar 3:19-20)

Bu nedenle, yasayı gözlemleyerek Tanrı önünde aklanmak mümkün değildir: yasa, mutlak doğruluğu nedeniyle, onu tam olarak yerine getiremeyeceğimizi ve bu nedenle Tanrı tarafından sonsuz bir kınamayı hak ettiğimizi anlamamızı sağlar, doğru sayılmayı veya sonsuz yaşama layık olmayı hak etmiyoruz.

Tanrı halkına vahyedilen yasayı bilmeyenler bile O'nun önünde eşit derecede suçludurlar; Pavlus bu konuda şöyle der: "Ey insan, yargılayan herkes, senin hiçbir mazeretin yok. Çünkü başkasını yargılarken, kendini mahkûm ediyorsun. Çünkü sen yargılayanlar, aynı şeyleri yapıyorsun. Ve biliriz ki, Tanrı'nın yargısı, böyle şeyler yapanların üzerine haklı olarak düşer. Fakat ey insan, böyle şeyler yapanları yargılayan ve aynısını yapan sen, Tanrı'nın yargısından kaçabileceğini mi sanıyorsun?" (Romalılar 2:1-3).

İNCİL: İYİ HABER

Ancak bu 'kötü haber'den sonra Pavlus, İncil'i ifşa eder: "Şimdi ise, yasaya rağmen, Tanrı'nın adaleti ortaya çıktı. Yasa ve peygamberler buna tanıklık ediyor. Yani, İsa Mesih'e imanla, iman eden herkes için Tanrı'nın adaleti. Aslında ayırım yok: herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı. Ama Mesih İsa'daki kurtuluşla, O'nun lütfu sayesinde karşılıksız olarak aklanıyorlar." (Romalılar 3:21-24)

Aklanma, iman eden herkes için, Mesih İsa'ya imanla, lütufla gerçekleşir ve bizim için karşılıksız olarak gerçekleşir. Ancak Mesih'in kendisi tarafından bir bedel ödendi: "Tanrı, adaletini göstermek için, kanına imanla, onu kefarete kurbanı olarak koydu." (Romalılar 3:25). "Tanrı ise, biz daha günahkârken, Mesih'in bizim için ölmesiyle, bize olan sevgisinin büyüklüğünü kanıtlıyor." (Romalılar 5:8)

Masum olmasına rağmen çarmıha gerilerek ölen Mesih, insanlık tarihi boyunca kendisine iman edenlerin tüm günahlarını üstlendi. Bunu onlara yükledi, aksine ölümden dirilişiyle kusursuz adaletini onlara yükledi. Pavlus, İsa'nın "suçlarımız için verildiğini ve aklanmamız için diriltildiğini" yazar (Romalılar 4:25). "Aslında Tanrı, dünyayı Mesih'le barıştırarak, insanların suçlarını yüklemeyerek ve içimize barıştırma sözünü yerleştirerek Mesih'teydi. Bu nedenle, sanki Tanrı bizim aracılığımızla harekete geçmiş gibi, Mesih'in elçileri gibi davranıyoruz. Mesih adına yalvarıyoruz: Tanrı'yla barışın. Günah bilmeyeni bizim için günah yaptı; öyle ki, O'nda Tanrı'nın doğruluğu olalım." (2. Korintliler 5:19-21).

İYİ İŞLERİMİZ KENDİ KURTULUŞUNA KATKI SAĞLAMAZ

Haklı çıkarılma, "yasanın gereklerini yerine getirmekten bağımsız imanla" gerçekleşir (Romalılar 3:28). Dolayısıyla, eğer yasanın gerekleri (ki bunlar Tanrı tarafından açıkça emredilmiş ve doğru ve iyi kabul edilmiştir, Romalılar 7:12) bile bizi haklı çıkarmaya yetmiyorsa, başka hiçbir şey de yetmeyecektir. Bu, Tanrı önünde insani gururu dışlamak içindir (Romalılar 3:27; 4:2; 1. Korintliler 1:26-29; Galatyalılar 6:14).

AMA, EĞER İYİ İŞLER KENDİMİZİ KURTARMAMIZA YARDIMCI OLAMIYORSA, İNCİL GÜNAH İŞLEMENE BİR DAVET DEĞİL MİDİR?

Pavlus, İncil'in insanlara günah işleme izni verdiğini reddederek şöyle yazar: "Öyleyse ne yapalım? Yasa altında değil, lütuf altında olduğumuz için günah mı işleyelim? Umarım öyle olmaz! Kendinizi birine itaat kölesi olarak sunduğunuzda, itaat ettiğiniz kişinin kölesi olduğunuzu bilmiyor musunuz? Ya ölüme götüren günahın, ya da doğruluğa götüren itaatin kölesi olursunuz. Ama Tanrı'ya şükürler olsun ki, günahın köleleri, teslim edildiğiniz öğretinin örneğine yürekten uydunuz ve günahı özgür kılınarak doğruluğun kölesi oldunuz." (Romalılar 6:15-18). Yakup 2:14-26, imanları olduğunu söyleyerek, aslında diri bir imana değil, ölü bir imana sahip olduklarını gösterenlerin durumundan bahseder. İman ettiklerini iddia edenlerin, İbrahim ve Rahab'ın yaptığı gibi, eylemleriyle aklanmış olduklarını göstermeleri gerektiğini öğretir. İyi işler, iman edenler tarafından yapılmak üzere Tanrı

tarafından hazırlanmıştır: "İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır. İşlerin başarısı değildir ki, hiç kimse övünmesin. Çünkü biz, Tanrı'nın eseriyiz; Mesih İsa'da, Tanrı'nın önceden hazırladığı iyi işler için yaratıldık." (Efesliler 2:8-10). İyi işler Tanrı'nın yüceliği içindir (Matta 5:14-16).

MESİH İSA DA TANRI TARAFINDAN KURTULUŞU NASIL ALIRIZ?

"Kurtulmak için ne yapmalıyım?" Ve dediler ki, "Rab İsa'ya iman et, kurtulacaksın." (Elçilerin İşleri 16: 30-31)

Birçok İncil metni Tanrı'nın verdiği kurtuluştan bahseder, örneğin: Yuhanna 3:16; 11:25-27; Elçilerin İşleri 4:12; Romalılar 1:16; 3: 21-28; 5:7-11; 10: 9; 16:25-27; Yeşaya 43:25; 53: 5; Yeremya 17:14; İbraniler 7:25; 9:28; Luka 18:13-14; 1. Yuhanna 5:11.13; 2. Korintliler 5:19; Tito 3:4-7; Efesliler 2:8-10; Galatyalılar 2: 20-21; Markos 1:14-15.

Tanrı, herkese tövbe edip Rab İsa Mesih'e iman etmesini emreder: İnsanlar ancak bu şekilde, kendisine inanan herkes için ölüp dirilerek bir armağan olarak verdiği bağışlanmayı ve sonsuz yaşamı elde edebilirler. Bunu herkese yaymak önemlidir, böylece başkaları da Tanrı'nın bu eşsiz armağanına sahip olabilir. Kutsal Kitap'ın otoritesine şüpheyle yaklaşanlar için, aşağıdaki bölüm, Kutsal Yazılar'ın Tanrı ilhamı olduğunu gösteren bir kehanet hakkındadır (bu bilgiyi siz de paylaşabilirsiniz). Tanrı sizi korusun!

Türkçe ve diğer dillerde daha fazla bilgi:

Wix:

xsdeusov.wixsite.com/ethne/1-tr

KUTSAL YAZILARIN İLHAMI

Kutsal Yazılar Tanrı tarafından ilham edilmiştir. Bunu göstermeyi amaçlayan bir argümantasyon, "yetmiş hafta" (Daniel 9:24-27) kehanetinin Nasıralı İsa'nın ölüm dönemini önceden haber verdiğini belirtir: Kehanet, Mesih'in ("Mesih", "yağlanmış" veya "kutsanmış" olarak çevrilebilir) "7 ve 62 hafta"dan sonra (Daniel 9:25-26) öldürüleceğini belirtir; yani 69 (= 7 + 62) 7 yıllık dönem (Levililer 25:8'de olduğu gibi); her yıl 12 aydan oluşur (1. Krallar 4:7); her ay 30 günden oluşur (Yaratılış 7:11.24 ve 8:4'te olduğu gibi 150 gün 5 aya bölünür). 69 7 yıllık dönem 483 (= 69 × 7) yıldır. 360 (= 12 × 30) günden oluşan 483 yıl, 173880 (= 483 × 360) güne, yani Jülyen takvimine göre tam 476 (= 173880/365,25) yıl ve 21 güne denk gelir. Bu zaman aralığı, Nehemya 2:1,5,7,11 ayetlerine dayanan ve MÖ 445 yılının Mart veya Nisan ayında, yani Kral Artekserses'in (krallığı tarihsel olarak MÖ 464'te başlamıştır) yirminci yılında verilen "Kudüs'ü yeniden inşa etme" (Daniel 9:25) emriyle başlar ve MS 32 yılının Mart veya Nisan veya Mayıs ayında sona erer. (= 476 yıl - MÖ 445 + 1 yıl; 0 yılını atlayıp 1 yıl eklemelisiniz, çünkü 0 takvimde yoktur), İsa'nın tarihsel olarak öldüğü dönemle (ilkbaharda ve MS 30 ile 33 arasında) uyumludur. Kutsal Yazılar, mutlak bir materyalizmi varsayarak açıklanamayacak bir şey yapar: geleceği en az iki yüzyıl öncesinden tahmin eder (Daniel'in kitabının en eski el yazması olan 4Q114'un tarihlenmesi) genel olarak değil, belirli bir olayın ne zaman gerçekleşeceğini belirterek. Bunun rastgele olma olasılığı yaklaşık %2'den azdır (mümkün olan 4 yıl, 200 yıl öncesine bölündüğünde 0,02). Kutsal Yazılar ise bunun nasıl mümkün olduğunu açıklar: Kutsal Yazıların Tanrısı, tek gerçek olan, tarihin Efendisidir ve geleceği gösterebilir.